

अस्य तालतरोः पृष्ठे तिष्ठ रात्राव् अलक्षितः,
 अत्र श्रोष्यसि मत्स्यस्य हासहेतुम् असंशयं । 19
 तच्च कृत्वा निशि तत्र अहं गत्वा तालोपरिस्थितः
 अपश्यं राक्षसीं घोरां बालैः पुत्रैः सह आगतां । 20
 सा भक्ष्यं याचमानांस् तान् अवादीत्, प्रतिपाल्यतां,
 प्रातरू वो विप्रमांसानि दास्याम्य्, अद्य हृतो न सः । 21
 कस्मान् न स हृतो ऽद्य इति पृष्टा तैः सा अब्रवीत् पुनः,
 तं हि दृष्ट्वा मृतो ऽपि इह मत्स्यो हसितवान् इति । 22
 हसितं किमु तेन इति पृष्टा भूयः सुतैश्च सा
 अवोचद् राक्षसी, राज्ञः सर्वा राज्ञ्यो ऽपि विमुक्ताः । 23
 सर्वत्र अन्तःपुरे क्व अत्र स्त्रीद्वपाः पुरुषाः स्थिताः,
 हन्यते जनपराधस् तु विप्र इत्य् अहसत् तिमिः । 24
 भूतानां पार्थिवात्यर्थनिर्विवेकब्रह्मसिनां
 सर्वान्तश्चारिणां क्व एता भवन्त्य् एव च विक्रियाः । 25
 एतत् तस्या वचः श्रुत्वा ततो ऽपक्रान्तवान् अहं,
 प्रातश्च मत्स्यहासस्य हेतुं राज्ञे न्यवेदयं । 26
 प्राप्य च अन्तःपुरेभ्यस् तान् स्त्रीद्वपान् पुरुषांस् तदा,
 बहूमन्यत मां राजा, बधाद् विप्रं च मुक्तवान् । 27
 इत्यादिचेष्टितं दृष्ट्वा तस्य राज्ञो विशृङ्खलं
 खिन्ने मयि, कदाचिच्च तत्र आगाच्च चित्रकृन् नवः । 28